अव

इति कुमारसम्भवे ।) भ्रीखरः। भ्रिरोभूषणं।
तत्पर्यायः। वतंसः २ उत्तंसः ३। इत्यमरः॥
सुकुटं ४ मकुटं ५ मोिलाः ६ मोिलीकः ७ भ्रीखरं
८ उद्याधिकः ६ कोटीरकं १० कोटीरं ११
किरीटं १२ चूड़ामिशः १३ भ्रिरोन्तं १४ भ्रिरोमिशः १५। कर्योभूषणं। तत्पर्यायः। वतंसः २ कर्याप्ररः ३ कुखलं ४ कर्यावेष्टनं ५ उत्तंसः ६ दन्तपनं ७ कर्याकं ८। इति भ्राच्यतावली॥
अवतमसं, क्री, (अवततं व्यामं तमः, प्रादिसमासः,

खन्। खलान्यकारः । इत्यमरः ॥ ("खनतमसभिदाये भाखताभ्युद्गमेन प्रसमसुबुगसोऽसौ दर्शनीयोऽप्यपास्तः" । इति माघः ।)

खवतारः, पं, (खव + हु + कर्णे घम्।) खवतर्गां। युक्करिखादिः। तीर्थः। इति मेदिनी ॥ (सोपान-पद्धतिः। प्रस्तावना । आभासः । उपन्रमणिका । यथा। "दूरे गुरुप्रितवस्तक्षयावतारः"। इति प्रान्तिप्रतके ।) देवानां विष्येवतोविष्णोर्मूर्त्यन्तरेया पूर्णां भावे भारपे गा ए चिया सवतर गां। खवतारास्त-संख्याः तेस्वेते प्रसिद्धाः। ब्रह्मा १ वराष्ट्रः २ नारदः इनरनारायगौ ८ कपिनः ५ दत्ताचेयः इ यद्यः ७ ऋषभदेवः ८ एषः ६ मत्यः १० कूर्मः ११ धन्वनारिः १२ मोहिनी १३ व्हिन्हः १४ वामनः १५ परश्रामः १६ वेदयासः १७ रामः १८ बलरामः १६ छत्याः २० बुद्धः २१ कल्की २२॥ इति श्रीभागवते ॥ यथा,-"सएव प्रथमं देवः कौमारं सर्गमाञ्चितः। चचार दुसरं ब्रह्मा ब्रह्मचर्यमखिखतं॥ दितीयन्त् भवायास्य रसातलगतां महीं। उद्धरिष्यनपादत्त यज्ञेशः शौकरं वधः॥ हतीयस्थिसभी वै देविषित्वमुपेत्व सः। तन्त्रं सालतमाचर नैव्लम्भं कर्मणां यतः॥ तुर्थे धर्मनला सर्गे नरनारायणाद्धी। भूतात्मोपश्मोपेतमकरोद्खरं तपः॥ पञ्चमः कपिलोनाम सिद्धेशः कालविञ्चतं। प्रोवाचासुरये सांख्यं तत्त्वग्रामविनिर्णयं॥ षष्ठमनिर्पत्यलं दतः प्राप्तोऽनस्यया । खान्वीचिकीमनकीय प्रकादादिभ्य ऊचिवान्॥ ततः सप्तम चाकूत्यां रुचेर्यज्ञोऽभ्यजायत । स यामादीः सरगणिरपात् खायम्भवान्तरं॥ चयरमे मेरदेयान्तु नामेर्जात उरक्रमः। दर्भयन् वर्का धीरागां सर्व्वात्रप्रमनमस्कृतं॥ ऋषिभिर्थाचितो भेजे नवमं पार्थिवं वधः। दुग्धेमामोषधीर्विपालेगायं स उग्रत्तमः॥ रूपं स जरहे मात्यं चाच्चमोदधिसंमवे। नावारोप्य महीमयामपादैवसतं मनु ॥ सुरासुराणासुद्धिं सञ्चतां सन्दराचलं। दंबे कमठरूपेग एछ एकादंशे विभुः॥ धान्वन्तरं दादश्मं चयोदश्मभेव च। अपाययत् सुरानन्यान् मोहिन्या मोह्यन् स्त्रिया॥ चतुर्दणं नारसिंहं विभद्दै खेन्द्रमूर्जितं। ददार करजैरूरावेरकां कटक्रयथा॥

पञ्चरशं वामनकं छलागादध्वरं बलेः। पदचयं याचमानः प्रत्यादित्सुस्त्रिपिछ्यं॥ खवतारे घोड़श्मे पश्यन् ब्रह्म हुन् न्यान्। विःसप्तक्षतः कृषितो निः च्यामकरोन्मही ॥ ततः सप्तदशे जातः सत्यवत्यां पराश्ररात्। चन्ने वेदतरोः भाखा दृष्टा पंसीऽल्पमेधसः॥ नरदेवत्वमापद्मः सरकार्याचकीर्घया। समुद्रनियहादीनि चक्रे वीर्याख्यतः परं॥ रकोनविंशे विंशतिमे दिखाष प्राप्य जन्मनी। रामक्षणाविति सुवो भगवान इरत् भरं॥ ततः कली संप्रवत्ते संमोद्याय सुरदिषां। बुद्धोनासाञ्जनसतः कीकटेषु भविष्यति ॥ चायासौ युगसन्थायां दस्यप्रायेष राजसु । जनिता विष्णुयश्रसी नाम्ना कल्लिजंगत्पतिः॥ व्यवतारा ह्यसंख्येया हरेः सल्विधिर्दिजाः। यथा विदासिनः कुल्याः सरसःस्यः सहस्राः॥ श्रययो मनवा देवा मनुषुत्रा महीजसः। कलाः सब्बे हरेरेव सप्रजापतयः स्मृताः॥ रते चां प्रकलाः पंसः क्रमास्त भगवान् खयं। इन्द्रारिवाकुलं लोकं स्ड्यन्ति यमे यमे"। इति श्रीभागवते १ खान्धे ३ खधायः॥ (दश्र-खवतारा एव प्रधानतया प्रसिद्धाः। ते च यथा,-"मत्यः कूम्मी वराइस नरसिं हो उथ वामनः। रामो रामस रामस बद्धः कल्की च ते दश्"॥) (खाविभविः। जन्म। उत्पत्तिः। यथा,--"खगच्छदंशेन गुणाभिनाविशी

"समच्छरंभेन गुणाभिनाविशी नवावतारं कमनादिवीत्यालम्"। इति रघुः। चपसारणं। इरणं। यथा,— ''भूमेर्भारावताराय ब्रह्मणाप्रार्थितः पुरा। स यव जातो भवने कोण्रस्थायां तवानघ"॥ इति चथ्यात्मरामायणे।

खनतार गं, की, (खन + दृ + गिन् + स्यूट्।) भूतादि-यहः। वस्ता चर्ल। खर्चनं। इति विश्वमेदिन्यौ॥ (य्रश्यपत्तावना। ऊर्द्धादध खानयनं। यथा,— "क्रियतां यदि धक्तोषि गङ्गाया खनतार गं"। इति रामायगे।)

चवतीर्थाः, चि, (चव + हु + कर्त्तरि क्तः।) चवतरयाः विशिष्टः। प्रादुर्भूतः। जलादौ क्रतावरीचः। यथां। च्योतिषं।

"नीख्यीव सुभयीव सर्वेकामणवपद । पृथिव्यामवतीर्थों ऽसि खञ्जरीट नमोऽस्तु ते" ॥ इति तिथ्यादितस्तं॥

खवताका, स्त्रीः, (खवपतितं तोकमस्याः सा।) पत-द्वभा गौः। तत्पर्यायः। खवद्गभा रे। इत्यमरः॥ गावडागाद्द। गावफेला गाद्द। इति भाषा॥

खबदंश, एं, (खब + दन्श + घन्।) सरापानरुचि-जनकचर्ळगाद्यं। गजर इति भाषा। तत्पर्यायः। भन्नगं २। इत्यमरः। विदंशः ३ सन्धानं ४ रोचकः ॥। इति राजनिर्घगटः॥

खनदातः, एं, (खन + दै + क्षः।) श्वेतनर्थाः। पीत-नर्याः। इत्यमरः॥ खनदातं, चि, (खन + दै + क्षः।) शुक्कागुगनिक्तिरुटं। ("कुन्दैः सविश्वसवधूर्ह्यसतावदातैः"॥ इति ऋतु-संचारे। पीतवर्णयुक्तां। निर्मानं।

"तत्तं क्रमेया विदुषां कर्यावदाते श्रद्धावतां हृदि पदं खयमादधाति"। इति ग्रान्तिग्रतके।) मनोजं। इत्यमरहेमचन्द्रौ॥ खबदानं, क्षी, (अव + दे। + त्युट्।) ट्लं कर्मा। प्रश्रत्समयच निर्यूष्ं कर्मा। ये कर्मो प्रवृत्तिते सकते प्रश्रंसा करे सेइ समाप्तकर्मा इति भाषा। तत्यर्थायः। विपदानं र। इत्यमरः तट्टीका च। खखनं। इति मेदिनी॥

("विश्वावस्पायहरैः प्रवीकौः सङ्गीयमानिष्ठपावदानः"। इति कुमारसम्भवे।) वीरणमूर्जमिति खामी॥ (पराज्ञमः।वीर्थे। यथा,— "नैश्वेत्रप्रमथ मन्त्रवन्तुनेः प्रापदस्त्रमवदानवीवितात"।

इति रघवंग्री।) अवदार्या, ज्ञी, (अवदीर्यतेऽनेन, अव + हृ + शिच् कर्यो च्युट्।) खनिचं। खन्ता इति ख्यातं। इत्यमरः॥(विदार्यां। भेदनं। खननं। यथा,— "व्यवदार्याकाले तु पृथिवी नावदीर्य्यते"। इति रामायये। व्यव + हृ + भावे लुग्ट्।)

खबराहं, जी, (खबग्रमितोदाहा येन तत्।) वीर-ग्रमूजं। इत्यमरः॥ (उग्रीरग्रब्देऽस्य विग्रेषो ज्ञेयः।)

खनदाहेरं, सी, (खनदाहे इरुम् अनुकूलम्।) वीरणमूलं । इत्यमरटीकायां भरतादयः॥ खनदाहेरुकापयं, सी, उग्नीरं। खस् इति भाषा।) इति भरतः॥

खनदीर्थें, चि, (खन + ट्टू + क्ता) हनीभूत छतादि। तत्पर्य्यायः। हतं २। इत्यमरः॥

अवदेशहः, एं, (अव + दुह + घन्।) दुग्धं। इति चिकाराङ्ग्रेषः॥

खनदां, चि, (न वदित परं गुगां, खनदानमाधमार्ळे-देणाः कुत्सिते इति वदेनीच कर्नार यत्।) खधमं। कुत्सितं। गर्हितं। निक्कष्टं। इत्यमरः॥

अवर्यं, सी, अनिष्टं। इति वेषिदेवः॥ पापं। इति पाणिनिः॥("उदवहदनवद्यां तामवद्यादपेतः"। इति रघुवंभे।)

खवधानं, स्ती, (खव + धा + ल्युट्।) मने त्योगः। तत्यर्थायः। समाधानं २ प्रविधानं ३ समाधिः । इति हेमचन्द्रः॥

खतधारर्ग, क्तो, (खन + छ + ग्रिम् + खुट्।) निश्व-यः। यथा। "चिहेतावनधारगे"। इत्यमरः॥ खनधारितः, चि, (खन + छ + ग्रिम् + क्ता।)क्तता-

वधारणः। यथा।
"लया समुखि कि प्रोक्तं न मया द्यवधारितं।
विवेचय मद्दाभागे सङ्क्षेतो वर्तते खलु"॥
इति ब्रह्मवेवर्ते श्रीक्षणजन्मख्ये २० ष्यथायः॥
खवधार्यः, चि, (खव + ६ + छात्।) खवधारणीयः।
खवपूर्वेकष्टधातोर्ष्यंण् प्रत्ययेन निष्पन्नः। निधार्यः॥